

direktiv af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål (86/609/EØF). Der er tale om et minimumsdirektiv. I det nævnte direktivs artikel 5 bestemmes det, at medlemsstaterne bl.a. skal drage omsorg for, at alle forsøgsdyr bliver anbragt i passende omgivelser og under forhold, der giver dem i det mindste en vis bevægelsesfrihed, og som er forsvarlige for deres sundhedstilstand og velbefindende, og at forsøgsdyrenes muligheder for at tilfredsstille deres fysiologiske og etologiske behov begrænses mindst muligt. Det anføres i direktivet endvidere i artikel 5, at medlemsstaterne ved iværksættelsen af de ovenfor nævnte krav skal tage udgangspunkt i retningslinierne i bilag II til direktivet. Til det nævnte bilag II knytter der sig en række tabeller, hvori der bl.a. er anført retningslinier for opbevaring i bur af en række dyrearter. I tabel 9 – Retningslinier for opbevaring i bur af primater (bortset fra mennesker) (på lager og under forsøg samt med unger) hedder det bl.a.: »Indledende bemærkning: På grund af de meget store indbyrdes afvigelser med hensyn til størrelse og

særlige kendetegn for primaternes vedkommende er det særlig vigtigt, at disses bure opfylder deres specielle behov, både hvad angår form, indvendige installationer og dimensioner. Burets samlede rumfang er for primater mindst lige så vigtigt som gulvarealet. Generelt set bør burhøjden, i hvert fald for menneskeabers og andre større abers vedkommende, være burets største mål. Burene bør være så høje, at dyrene i det mindste har mulighed for at stå oprejst. Mindsteburhøjden for brachiatorer bør være stor nok til at gøre det muligt for dyrene at svinge sig fuldt udstrakt fra loftet, uden at deres poter rører burgulvet. I givet fald bør der anbringes klatrestativer, der gør det muligt for primaterne at benytte sig af den øverste del af buret.

Indbyrdes forenelige primater kan eventuelt opbevares to sammen i et fælles bur. Hvor de ikke kan opbevares parvis, bør deres bure være placeret således, at de kan se hinanden, men det bør ligeledes være muligt at undgå dette, hvis det er nødvendigt.

På grundlag af disse bemærkninger udgør nedenstående tabel en generel vejledning for opbevaring i bur af de oftest anvendte artsgrupper (overfamilierne Ceboidea og Cercopithecoidea).

Primatens vægt kg	Mindste gulvareal i bur for ét til to dyr m ²	Mindste burhøjde cm
<1	0,25	60
1-3	0,35	75
3-5	0,50	80
5-7	0,70	85
7-9	0,90	90
9-15	1,10	125
15-25	1,50	125«

De aber, som spørgeren henviser til, er en gruppe på nu 16 aber, hvoraf 8 har været anvendt til dyreforsøg siden 1997, mens de øvrige 8 har været anvendt til dyreforsøg i længere tid, for nogle vedkommende siden omkring 1984. Aberne har været opstaldet i hver sit bur, men flere i samme lokale, idet der har været op til 10 aber per lokale. Aberne har kunnet se, lugte og høre hinanden og har på den måde kunnet kommunikere indbyrdes.

Aberne har gennem hele perioden været opstaldet under forhold, der opfylder kravene i det nævnte EF-direktiv. Der har gennem årene været en udvikling, hvorefter opmærksomheden på vigtigheden af, at dyr, der anvendes til forsøg, i størst muligt omfang kan få tilfredsstillet deres fysiologiske og adfærdsmæssige behov, er blevet stadig større. Da den nævnte type af forsøg med aber blev påbegyndt sidst i 70'erne, var det ikke sædvanligt at stille krav om at holde aber i flok,